

Málo něžná sbírka

Hana Tandeland

Málo něžná sbírka

Hana Tandeland

Děkuji Karlovi a všem svým múzám.

Prázdnota

Mrtvá

Jsem mrtvá, prázdná, vyhořelá,
jak odsouzenec a jeho cela,
jsem vyschlá, sešlá, odumřelá,
uvnitř i zvenku, prostě celá!

Jsem zoufalá jak topící se,
co má chladné vody plné plíce,
co se posledního stébla chytá
a v bolestech světa se zmítá.

Po těle i duši mám jen samé šrámy,
otevřené jizvy a krvavé rány,
a v těch ranách už jen hnis,
bolest, špínu, hlen a sliz.

Jsem jak sebevrah, co ještě váhá,
udělat osudný krok se zdráhá,
jsem jak dítě, co se strašně bojí,
když nad propastí samo stojí.

Každou noc i každý den,
žiju tenhle hrozný sen,
jednou chtěla bych se probudit
a všechno navždy zahodit.

Prázdnota

Jednoho dne se probudím
a zjistím, že jsem prázdná,
prázdná jak vylitá váza,
ve mně bude pusto, prázdno,
zmar a samá zkáza.

Zjistím, že to,
čemu se říká život,
uteklo mi pod rukama,
a i když jsem žila v davu,
byla jsem vlastně pořád sama.

Bude mi všechno jedno,
budou mi lhostejná
jména mužů a jejich tváře,
už si o nich nebudu
psát potají do diáře.

Opustí mě moje touhy,
a všechno,

co mi bylo svaté,
bude se válet jak chcíplé mouchy,
někde vedle v hnusném blátě.

Nebudu už nikoho milovat,
a nebudu už ani vědět,
co to znamená,
budu jak prázdný sarkofág,
budu už jen prázdná a kamenná.